

ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ

№ 2(33), березень 2016 року

ВЕСНЯНІ НАСТРОЇ

Розпочинаємо весну з кохання...

Лютий поступово добігає кінця, і в повітрі вже з'являються перші весняні відтінки. Сніг розтанув, все частіше чути пташині співи та цвірінькання. У сонячні дні зимова хандра відступає перед бажанням чогось нового та особливого: піти на прогулянку в незвичне місце, купити нову сукню чи змінити зачіску, а можливо – закохатися. Недарма поети та письменники у своїх віршах і прозових творах люблять проводити аналогію між весною, молодістю, почуттями.

Цікаво, які думки з цього приводу мають студенти нашої академії?

– Весною настроїв покращується, починаєш ретельніше слідкувати за собою, бо хочеться виглядати привабливою.

– Виникає бажання частіше виходити з дому, бачитися з друзями, фліртувати, ходити на побачення...

Але не всі студенти дозволяють собі таку милу легковажність:

– Для мене весна – така ж пора року, як інші, не відчуваю нічого особливого. Можливо тому, що зараз у мене обмаль вільного часу і мої думки зосереджені на роботі.

Такі різні відповіді нагадують про те, що всі ми – індивідуальності і що багато чого залежить від того, як ми сприймаємо навколишній світ. Тож на початку весни

налаштуймося на краще, і вона неодмінно принесе нам багато приємних та пам'ятних моментів!

Інна Кльонова
(4 курс, ф-т культурології, група 6- PR)

Красива й мудра фраза про КОХАННЯ

Що таке кохання? Це питання споконвіку хвилює людей: про кохання співають пісні, складають вірші. Кажуть, без кохання і життя нічого не варте. Та ніхто не може визначити, що то за почуття, яке захоплює людину та робить її щасливою, що руйнує долі, коли вмирає. Кохання має владу над нами...

Як на мене, кохання – це таємниця і небайдужість, це коли ти відчуваєш тепло і радість поруч із кимось, коли проводиш із коханою людиною час і знаєш, що жодна хвилина не втрачена марно. Також кохання – це вдячність та прийняття іншого таким, який він є. Це такий стан душі, коли поруч із кимось у тебе є все для щастя, а весь світ радіє разом із тобою.

Кохання буває не лише до іншої людини. Буває ЛЮБОВ – любов до Батьківщини, свого рідного краю, того клатки землі, на якому тобі дорога кожна квітка. Особисто в мене такі теплі почуття асоціюються з мамою та татом, близькими друзями, улюбленою кішкою...

*«Не закохуйся в обличчя, не закохуйся в вбрання,
а закохуйся в ту душу, що потрібна для життя!
Бо краса – це сон зрадливий, раз присниться – та й нема.
А душа – це все на світі, що потрібно для життя...»*

Богдан СТУПКА.

Мабуть, кохання – це те спільне для нас усіх, що ми всі відчуваємо та розуміємо по-різному...

Марія Горбунова, 4 курс, СКД, 6 – PR

Верьте в ЛЮБОВЬ!

К сожалению, я не понаслышке знаю, как это быть одинокой. В моей жизни долго длился период, когда свои чувства приходилось прятать за семью замками. Мне казалось, что мое сердце находится в вакууме, еще одно мгновение – и оно просто распадется на тысячи кусочков. Я старалась выплескивать наболевшее в стихах, песнях, и мне казалось, что так станет легче. Какое-то облегчение действительно ощущалось, но все мы понимаем, что этого не достаточно.

Сейчас я чувствую себя самым счастливым человеком на Земле, потому что всю мою грусть, радость, боль я переживаю не одна. Я знаю, что куда бы я не падала, – рядом всегда будет стоять тот, кто меня поймает и развеет любой негатив, всего лишь улыбнувшись.

Судьба – очень продуманная «штука». Я поняла, что все в жизни происходит своевременно, все, что ни делается, – к лучшему.

Верьте в ЛЮБОВЬ, не бойтесь своих чувств! Скрывая их, вы никогда не узнаете, что чувствует ваш близкий человек.

Не бойтесь любить! Не бывает ничего лучшего, чем родная душа рядом. Помните – человеку нужен человек!

*Вера Красильникова,
студентка 2 курса (ф-т музыкального искусства)*

ДО ВІДОМА НАУКОВЦІВ

НАУКОВА ВЕСНА – 2016

Шановні студенти, аспіранти,
докторанти і молоді учені!

Харківська державна академія культури запрошує взяти участь у Всеукраїнській науково-теоретичній конференції молодих учених «Культура та інформаційне суспільство ХХІ століття», яка відбудеться 21–22 квітня 2016 року.

Напрями роботи конференції:

- культурологія та етнокulturологія в сучасному інформаційному просторі;
 - теоретичні та практичні проблеми менеджменту соціокультурної діяльності;
 - музейна справа й охорона пам'яток історії та культури в контексті новітніх інформаційних технологій;
 - освітньо-виховна місія культури; соціально-педагогічні технології;
 - історія світової літератури та мовознавства;
 - філософські та соціально-політичні виміри сучасного суспільства;
 - хорова культура: традиції та сучасність;
 - музичне мистецтво: теорія, історія, виконавська та педагогічна практика;
 - історія та сучасність хореографічного мистецтва: вітчизняний та світовий досвід;
 - театральне мистецтво в контексті новітніх наукових трансформацій;
 - проблеми розвитку аудіовізуального мистецтва та виробництва в інформаційному суспільстві;
 - книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство;
 - інформаційно-документні системи в галузі культури, мистецтва та освіти;
 - сучасні стратегії розвитку менеджменту та адміністрування;
 - стан та перспективи розвитку вітчизняного туризму;
 - дослідження іноземних фахових джерел.
- Електронна адреса оргкомітету: rvv2000k@ukr.net

Університет імені Бабеша-Бойаї міста Клуж-Напока (Румунія) запрошує взяти участь у міжнародному науковому симпозіумі «Діалог славистів на початку ХХІ сторіччя», який відбудеться 26–28 травня 2016 року

Напрями роботи конференції:

- питання мовознавства і діалектології слов'янських мов;
- дослідження слов'янських літератур;
- країнознавство;
- проблеми теорії та практики перекладу;
- міжкультурний діалог.

Електронна адреса оргкомітету: simpozion.cluj2016@yahoo.com.

Факультет польської філології і кафедра україністики Інституту східнослов'янської філології філологічного факультету Ягеллонського університету (Краків) запрошують до участі в науковій конференції «Після Чорнобиля: місце катастрофи в дискурсі сучасної гуманістики», яка відбудеться 26–27 квітня 2016 року.

Напрями роботи конференції:

- занепад, крах і катастрофічні настрої сучасності;
- катастрофа як Подія;
- репрезентація катастрофи в літературі і культурі;
- відсутність і слід на місці катастроф;
- катастрофи в архіві колективної пам'яті;
- катастрофа в уяві, катастрофа реальна;
- 1986 рік як цензура;
- Чорнобиль у літературі і дискурсі;
- Чорнобиль у контексті екологічної антропології;
- екологія Чорнобиля – картографування простору катастрофи;
- після Чорнобиля – пострадянське мислення в літературі і про неї.

Робочі мови конференції – польська і українська.

Електронна адреса оргкомітету: czarnobyl.konferencja@gmail.com

«БІБЛІОТЕКАР року – 2015»

Редакція газети щиросердно вітає провідного бібліографа бібліотеки Харківської державної академії культури ЄВСЕЄНКО Світлану Василівну з перемогою в професійному конкурсі та бажає подальших успіхів, досягнень і творчого натхнення на користь улюбленій бібліотечній справі

– Світлано Василівно, участь у конкурсі «Бібліотекар року» Ви берете не вперше. Скажіть, будь ласка, а чи очікували Ви, що і цього року будете кращою з кращих? Поділіться секретами своєї успішної професійної діяльності.

– Дещо несподіваною була номінація, в якій я отримала перемогу, — «За особистий внесок у розвиток бібліотечної справи». Але спочатку декілька слів про сам конкурс. Він проводиться Харківським зональним методичним об'єднанням бібліотек вищих навчальних закладів (сюди входять також бібліотеки внз Полтавської та Сумської областей) із 2007 р. Мета конкурсу — стимулювати реформування бібліотечної справи, активізація науково-дослідної роботи, заохочення фахівців, які зробили значний внесок у розвиток бібліотеки. Переможці визначаються в різних номінаціях, зокрема і в номінації «За кращий бібліографічний показник». Головна ж номінація — «За особистий внесок у розвиток бібліотечної справи».

Інформаційно-бібліографічний відділ бібліотеки ХДАК, де я працюю, тричі подавав на конкурс бібліографічні показники (у 2010 р. — біо-бібліографічний показник «Кушнарєнко Наталя Миколаївна: до 60-річчя від дня народження», у 2011 р. — дайджест «Віват, Академіє!», у 2012 р. — бібліографічний показник «Творчий спадок Леся Курбаса у ХХІ столітті») у номінації «Кращий бібліографічний показник», і кожного разу ми перемагали. У підготовці видань у різні роки мені допомагали Т. О. Шикаленко, О. С. Хижна, О. М. Левченко. Цього року було подано на конкурс біо-бібліографічний показник «Фрідьєва Надія Яківна: до 120-річчя від дня народження» (укладачі — С. В. Євсєєнко та Н. М. Березюк). Це вже 26-й бібліографічний показник у моєму «послужному» списку. Якби була номінація «За закоханість у професію», або «Закоханість у бібліографію», я б обов'язково подала заявку на конкурс. До речі, це і є секрет моєї успішної професійної діяльності.

– Переконана, що Ви як Бібліотекар не уявляєте свого життя без книг, без щоденного читання. А чи є у Вас улюблений письменник (або письменники) і чи є така книжка, яка мала величезний вплив на Вас, яка, можливо, змінила Ваш світогляд, світорозуміння і яку б Ви радили обов'язково прочитати читачам нашої газети?

– Звичайно ж, я люблю читати. У різні періоди життя мене вражав Ф. М. Достоєвський, потім Ф. Кафка, А. Платонов, Ф. Іскандер. Але, як згадували мої батьки, коли в 5 років я навчилася читати — почала з газет. У цьому щось є, адже всі роки, відколи працюю в інформаційно-бібліографічному відділі бібліотеки ХДАК після закінчення Харківського державного інституту культури (з 1984 р.), я щодня переглядаю газети, які передплачує бібліотека, здійснюю інформаційне забезпечення керівництва академії з питань вищої освіти, готую дайджести преси «Віват, Академіє!» і т. д.

– На сьогодні все більше людей віддають перевагу електронній книжці, ніж паперовій. Як Ви особисто ставитеся до цього нововведення і чи користуєтеся ним самі?

– Я вітаю процес читання незалежно від форми. Читаю скрізь — вдома, у транспорті, у чергах...

– Чимало абітурієнтів на сьогодні знаходяться перед вибором свого майбутнього професійного шляху. Скажіть, будь ласка, для того, щоб вибрати професію бібліотекаря, чи достатньо лише любити читати?

– Скажу про професію бібліографа. Треба не тільки любити читати, якщо Ви маєте на увазі художню літературу. Треба бути готовим до дуже різноманітної роботи. Перш за все треба бути готовим читати наукові журнали з культурології, філософії, соціології, економіки, менеджменту, політології, документознавства, історії, музеєзнавства, і не тільки читати, а й розуміти прочитане, бо потрібно в результаті такої аналітичної роботи подати інформацію в електронний каталог у вигляді ключових слів, щоб потім вдячний читач швидко знайшов потрібну інформацію. І читати треба незалежно від настрою. Це тільки одна грань нашої професії. Потрібно любити читача, бути готовим дати відповіді на різноманітні запити, бути доброзичливим, толерантним, вихованим, грамотним. Бібліограф — творча професія. Це покликання!

Із С. В. Євсєєнко
розмовляла І. А. Куриленко,
доцент кафедри мистецтвознавства,
літературознавства та мовознавства ХДАК

Мій шлях до Академії культури

Який був мій шлях до Академії культури? У мене був, скоріше, не шлях, а «стрибок» у невідомому напрямі з закритими очима. Чому? Ще з шкільних років мене зовсім не цікавили гуманітарні науки, я завжди був прихильником технічних наук. Закінчив Радіотехнічний технікум, став спеціалістом із ремонту обчислювальної техніки. Усе життя працював електромеханіком. Але так сталося, що одного разу випадково потрапив до нашого сільського Будинку культури, де потрібно було підміняти актора на сцені аматорського театру. Підмінив і... зараз я – актор народного аматорського колективу «Козако-лопанські перлини». Уже, зігравши у декількох театральних постановках, маю грамоти і нагороди за кращі ролі, лауреат двох театральних фестивалів.

У Будинку культури мені порадили вступити до ХДАК. Я довго вагався, але все ж таки зібрав потрібні для вступу документи і поїхав... Вийшов на станції метро «Історичний музей», став навпроти Академії і стою... не знаю, що мені робити далі. Так, вагаючись, простояв я біля парканчику з годину, а далі сам собі загадав таке: «Якщо зараз проїде повз мене машина червоного кольору – піду до приймальної комісії, а якщо ні – то поїду додому». Довго чекати не довелося: проїхало декілька білих авто, і я з полегшенням повертаю до метро... але тут, з-за рогу, виїжджає пожежна машина, ще й підморгує мені синім оком, мовляв: «Вибач, спізнилася». Ось так я потрапив до приймальної комісії Харківської

державної академії культури. Іспити склав успішно.

Перша сесія була для мене справжнім шоком: як людина з абсолютно дискретним, технічним типом мислення я був упевнений, що на будь-яке питання може бути лише одна вірна відповідь; але, запитавши в «Інтернеті», що таке культурологія, отримав близько 20 варіантів відповідей...

Зараз навчаюся на третьому курсі та з захопленням відкриваю для себе світ гуманітарних наук.

Олександр Вакуленко,

(III курс, спеціальність «Культурологія», з/в)

По дорозі в АКАДЕМІЮ

Восьма година ранку. Безперервний потік людей і авто. Заклопотані обличчя і цілеспрямовані рухи. Я йду і насолоджуюся... Обабіч дороги, на лавочці, сидить пара закоханих: у них свої турботи... Округлі бані церковних куполів яскраво відблискують на сонці. Я примружуюсь, і мені здається, що чути церковний передзвін і пахне ладаном...

Переходжу через міст – по прозорій гладі води пливають качки, стурбовані, очевидно, холодом і пошуками їжі...

Синє чисте небо... Якщо підняти очі й не зважати на холод, то пригадується спекотний літній день, сповнений своєрідними приємними клопотами і сподіваннями. А коли опускаєш очі, на мить засліплюєшся від несподіванки білого чистого снігу. Потім знову звикаєш до зимового пейзажу і вже не помічаєш нічого дивного...

Проходячи алеєю, мимоволі згадується, як ішла тут зовсім недавно, коли під ногами лежало жовте листя і ще трохи зігрівало останнє осіннє сонце. Здається, ще вчора...

Ось уже й знайомі двері академії. На мене чекає довгоочікувана зустріч із товаришами по навчанню, приємні клопоти і чашка запашної кави. Напевно, це найприємніша мить – шлях до академії в очікуванні чогось незвіданого...

Наталія Тимошук, 2 курс, ф-т театрального мистецтва, з/в

Математика для гуманітарія – це можливо!

Коли я обирала спеціальність «Документознавство та інформаційна діяльність», то навіть і подумати не могла, що навчання в академії може бути таким цікавим і захоплюючим. Окрім фахових дисциплін, нам викладають і загальноосвітні предмети, що розширюють професійний світогляд. Серед них – «Вища математика». Зізнаюся, що в школі люто ненавиділа цей предмет (бо давався мені дуже важко), тому коли дізналася, що він є в навчальному плані майбутніх документознавців – гуманітаріїв за фахом, – чесно кажучи, злякалася: адже я є відмінницею і тому погані оцінки – не для мене. Але завдяки висококваліфікованим викладачам академії, зокрема Тетяні Георгіївні Біловій та Олені Вітольдівні Тітовій, все виявилось не так уже і жахливо.

Пригадую, як Тетяна Георгіївна викладала нам на другому курсі «Теорію ймовірностей», де потрібно було вирішувати складні задачі, розуміти, яку саме із багатьох формул треба застосувати та не помилитися у важливих розрахунках. Олена Вітольдівна викладала нам уже на третьому курсі «Математичну теорію інформації», де потрібно було осмислювати, як саме інформація перетворюється на «нулі та одиниці» і передається далі, та вміти кодувати її різними способами.

Згадуючи, як нелегко давалася математика в школі, і досі дивуюся, що я все ж таки опанувала цю науку: тепер усі математичні задачі можу розв'язувати без проблем і навіть допомагаю одногрупникам, якщо в них виникають якісь питання. Я щиро вдячна своїм академічним Учителям за їх високопрофесійний підхід до викладання, адже завдяки ним математика більше не викликає в мене жаху, зараз вона є одним із моїх улюблених предметів. Тепер із гордістю можу сказати: розуміти математику, коли ти гуманітарій, – цілком можливо!

Ольга Нефьодова, 3 курс, ф-т соц. комунікацій (ДІД)

Від БУРСИ до АКАДЕМІЇ

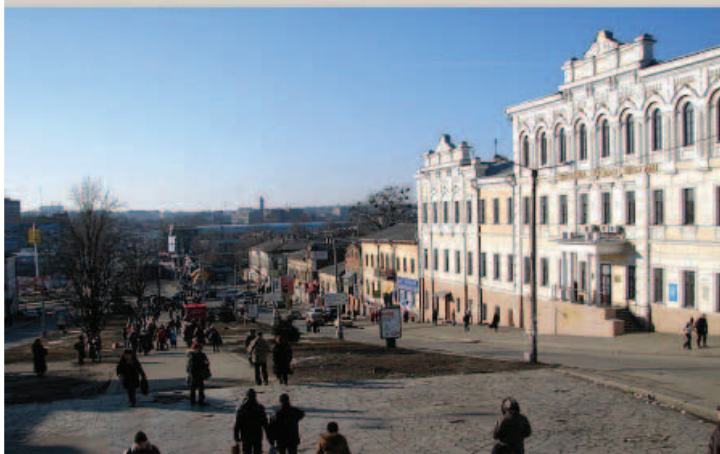
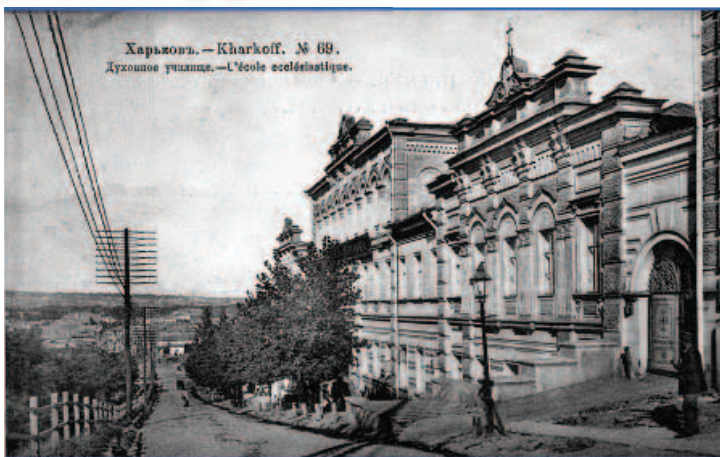
Головний корпус Харківської державної академії культури – це яскрава архітектурна пам'ятка історичного центру нашого міста. А чи замислювалися ми, крокуючи щодня загадковими коридорами Альма матер, скільки історії вона увібрала в себе? Скільки незвичайних спогадів, бурхливих емоцій, сильних почуттів зберігають ці старовинні стіни?

Як відомо, раніше в цій будівлі була Бурса (духовне училище), створена при Харківському колегіумі (1727 р.) – найавторитетнішому навчальному закладі та освітньому центрі тогочасної України. Тут навчалися юнаки всіх соціальних станів – козацтва, духовенства, городян. Зміст навчальних планів був близьким до програм Києво-Могилянської академії та Московського університету. З 1740 року на деякий час за закладом закріпилася назва «академія». У колегіумі вивчали церковно-слов'янську, латинську, грецьку мови, історію, географію, основи математики, поезику, риторіку, філософію та богослов'я. Прикметно, що з 1759 по 1769 роки в Харківському колегіумі працював з перервами Г. Сковорода, який викладав синтаксис, грецьку мову, поезику і християнське «добронравіє». Харківський колегіум мав велику бібліотеку, яку започаткував єпископ Є. Тихорський пожертвою багатьох своїх книг латинською і грецькою мовами. До того ж ще в 1727 році тут був створений перший у Харкові церковний хор із студентів колегіуму.

Згодом у цих стінах розташовувалося чимало інших навчальних закладів – Харківський інститут народної освіти, Харківський інститут політичної освіти, Харківський бібліотечний інститут, а сьогодні тут – Харківська державна академія культури. Усі ці заклади мають спільну мету – просвітництво, донесення культурних надбань до сердець та душ простого народу.

Безумовно, зміна назви не впливала на творчу енергетику та духовну атмосферу, що завжди панували в цих стінах і що є серцем й душею цієї старовинної будівлі на Бурсацькому. Академія завжди була берегинею різноманітних наук, осередком знань, путівником у мінливому та загадковому світі мистецтва й культури. І сьогодні її білошпалі колони урочисто вітають усіх охочих долучитися до знань. Це місце гіпнотизує, переносить в інший час та викликає бажання повертатися сюди знову і знову...

Аліна Павлова, IV курс, ф-т соціальних комунікацій (БІБ)

ВИХІДНІ по-акторськи в Харківському ЗООПАРКУ

Наша група має свої традиції: щомісяця ми плануємо цікаві подорожі та екскурсії, або просто гуляємо історичними вулицями Харкова. Саме такі заходи зміцнюють та об'єднують колектив.

Ось і настав час для нової подорожі. Ми вирішили піти до Харківського зоопарку. Залишитися байдужим не вдалося нікому. Територія зоопарку вражає своєю площею та розмаїттям мешканців. Кожна з тварин – особлива, неповторна. Тому, щоб зробити вихідні цікавими, ми вирішили інсценізувати міні-виставу: заздалегідь розподілили між собою образи тварин, ролі яких мали виконати. Усім ця ідея дуже сподобалась. І ми взялися за неї з акторським ентузіазмом: буквально перевтілювалися на цих тварин. У цьому нам допомогли осмислені особливості їх поведінки, цікаві костюми, грим... Жодна тварина в зоопарку не лишилася поза увагою. І справді, вийшло дуже весело. До театрального дійства ми охоче залучили відвідувачів та персонал зоопарку. З особливим захопленням за нами спостерігали маленькі гості зоопарку. Навіть тварини були вражені. Свято вдалося! Ми і досі згадуємо ті незабутні емоції вихідного дня.

Олександра БІЛОУС (2 курс, ф-т театрального мистецтва)

Наша подорож до Запоріжжя

Чи завжди знаходиться вільний день для подорожей? Навряд чи. Але якщо з'являється можливість, то треба обов'язково нею скористатися. Ми, режисери 2 курсу факультету КТМ, є любителями мандрівок. Тож мета чергової нашої подорожі – острів Хортиця, його музей та комплекс «Запорізька Січ». Заздалегідь домовившись із директором музею про зустріч, ми вирушили в дорогу...

Тільки-но ступили на Січ, одразу розпочали зйомку музею, поряд з яким знаходився великий курган. Як стверджують історики, це – скіфське поховання. Звідси відкривається найбільший мальовничий вид на греблю ДніпроГЕСу. Сам же музей присвячено історії українського козацтва. Тут знаходиться безліч атрибутів із життя козаків: і їх побутові речі, і одяг, і зброя, а також нові археологічні знахідки Національного заповідника, зокрема козацька чайка. За підрахунками

працівників у музеї знаходиться 32 тисячі експонатів. Особливо здивували нас три діорами: «Битва київського князя Святослава» (перед якою представлений унікальний меч каролінгського типу, широко відомий як «Меч Святослава», що був знайдений 2011 року на о. Хортиця), «Військова рада на Січі» та «Визволення міста Запоріжжя». Після огляду музею ми взяли інтерв'ю у його директора: мова йшла про острів, роботу музею і взагалі про історію Запорізької Січі.

Втомлені та щасливі, ми рушили на вокзал. Це був найнасиченіший день для кожного з нас. Розпрощавшись із Запоріжжям, ми обіцяли знову туди повернутися. А на ранок понеділка вже сиділи на парах та ще довго обговорювали нашу незабутню подорож вихідного дня.

Софія Возняк
(2 курс, ф-т КТМ, група 2-ГБ)

РЕДАКЦІЙНЕ ЗАВДАННЯ, або ТВОРЧИЙ ПРАКТИКУМ ІЗ РЕЖИСУРИ

Зйомки репортажу про «Бал хризантем», який проходив ще восени на території ландшафтного парку ім.О.Фельдмана, були такими яскравими, що запам'яталися надовго. Нас було троє: репортер, оператор та наш спільний друг, якого ми взяли в ролі помічника, – тобто стандартний набір знімальної групи новин. Що одразу впадало в око, так це неймовірно великі фігури тварин із хризантем. Вони були десь із мого зросту, а це – 187 см. Раніше навіть важко було уявити, що зі звичайних квітів можна зробити таку різнобарвну красу! Флористи цього закладу попрацювали на славу! У цілому ж атмосфера в екопарку була дуже затишною – музика, веселі аніматори, запах диму від смачного шашлику, а також неймовірна кількість щасливих людей...

Ми знімали багато: крупний, середній, загальний плани відпочиваючих, квіти, тварин. Усе робили так, як нас учили наші гарні вчителі. А вже після того, як відзняли декілька варіацій стенд-апів (виступу журналіста в кадрі) та взяли інтерв'ю у відпочиваючих, ми вирішили звернутися до дирекції екопарку з проханням прокоментувати святкове дійство, адже це додало репортажу певної значимості. У цілому ми залишилися задоволені матеріалом. Дякуємо Академії культури за перший практичний досвід.

**Олександр Буценко та Тетяна Титаренко.
(2 курс, ф-т КТМ, група 2-ТБ)**

В память о режиссере Анатолии ЭФРОСЕ

В Харькове по решению городских властей установили мемориальную доску выдающемуся режиссеру театра и кино Анатолию Эфросу на доме по улице Потебни, 12/14, в котором он родился и жил с 1925 до 1941 годы. Идея отметить таким образом знаменательную дату – 90-летие со дня рождения известного режиссера принадлежит харьковчанам Анатолию и Валентине Андреевым. Автор работы – скульптор Михаил Ятченко.

Среди присутствующих на торжественной церемонии открытия памятной доски были заместитель Харьковского городского головы Светлана Горбунова-Рубан, актеры и режиссеры харьковских театров, театроведы, преподаватели и студенты Харьковской государственной академии культуры и Национального университета искусств им. И. Котляревского. В открытии мемориальной доски принял участие сын легендарного деятеля российского театра – режиссер и художник Дмитрий Крымов, а так же журналист, театровед, выпускница МГУ факультета высшей школы телевидения и студентка ГИТИСа Елизавета Кешишева, которая сняла фильм об Анатолии Эфросе.

Церемонию открыл председатель правления Харьковского межрегионального отделения Национального союза театральных деятелей Украины Сергей Бычко, который в своем выступлении подчеркнул, что имя Анатолия Эфроса в театральном мире настолько значительно, настолько много весит, что переоценить это невозможно.

В свою очередь, Светлана Горбунова-Рубан сообщила, что решение открыть мемориальную доску Анатолию Эфросу было принято городским главой Геннадием Кернесом. К нему с таким предложением обратились харьковские театральные деятели, представители общественности. В итоге дом, где жил известный режиссер, отреставрировали и мемориальную доску на здании укрепили. Заместитель городского главы также подчеркнула, что Анатолий Эфрос – время ее молодости, когда все мечтали попасть на его спектакли в театрах на Малой Бронной и Таганке, и этот художник театра – гордость родного Харькова.

На церемонии открытия Дмитрий Крымов, в своем обращении к харьковчанам отметил, что увидел дом детства отца впервые, до этого он в Харькове никогда не был. Режиссер обратился ко всем инициаторам создания памятной доски со словами: «В это совершенно безумное время меня охватывает просто стыд за то, что происходит между нашими странами. Вы установили памятную доску, человеку, который родился здесь, в Украине, но долгое время жил в России – это гениальный жест, дающий надежду на будущее... Просто гениальный... Люди, которые видели спектакли Эфроса, понимают значение того, что здесь сейчас происходит... Для молодежи Курбас, Эфрос и другие режиссеры прошлого – это уже история... Если бы отец был жив и работал, то вы были бы счастливы с ним сотрудничать. Как были счастливы с ним работать актеры, которым выпала такая возможность». Далее Дмитрий Крымов обратился к студентам творческих вузов, присутствующим на церемонии: «Наверняка среди вас есть будущие театральные критики. Если бы вы жили в эфросовскую эпоху – вам было бы очень интересно писать про его спектакли. А

если бы вы были зрителями и жили в то время, то стояли бы в очереди в кассу, чтобы попасть на его спектакли и пережить незабываемые ощущения эмоционального подъема, сиюминутности... Я вообще уверен, что передать сегодня, что происходило со зрителями на его спектаклях, – невозможно. Я преподаю студентам, которые не видели ни одного спектакля Эфроса. И это естественно, так как они родились, когда прошло уже пятнадцать лет после его смерти... Беседуя с ними о театре, я иногда, волей-неволей, вспоминаю спектакли отца. И понимаю, что представить, какими они были на самом деле, – нельзя... Возможно передать только одно – опыт, полученный от увиденного и пережитого от того, что и как это было. Для меня Мейерхольд или Станиславский – это история, это

то, что когда-то было... Их гениальное творчество можно сравнить с блеском «кометы», в хвосте которой сиял энергетический пожар. Огромное количество людей стояли ночами возле МХАТа, жгли костры, чтобы попасть на его спектакли. Да, все это – уже история... Ну а мои спектакли сегодня – это мечта о Театре, которая иногда может случиться...» (*Литературная запись выступлений на церемонии открытия мемориальной доски А. Эфросу сделана автором статьи*).

В заключении, после того, как мемориальная доска была открыта, заместитель главы правления Харьковского межрегионального отделения НСТДУ Игорь Арнаутков зачитал письмо, полученное от почитателей таланта выдающегося режиссера, известных театральных деятелей Украины Нелли Корниенко и Леся Тонюка: «Мир Анатолия Эфроса и Натальи Крымовой был и остается незабываемой эпохой в истории театра, эпохой «неравных боев», побед и поражений – эпохой театральных открытий и подлинного подвижничества. Нам, кому посчастливилось быть современниками, свидетелями и соучастниками этого подвижничества, никогда не забыть ошеломительных спектаклей Эфроса – в ЦДТ, в Театре Ленкома, на Малой Бронной, на Таганке и во МХАТе, каждый из которых нес в себе новую истину, новую актерскую школу, новую грань человековедения. Глубочайший интуит и философ сцены, Анатолий Эфрос донныне неисчерпаем – как синоним движения театрального процесса, как яростный противник какой бы то ни было рутины и пошлости, как символ поиска и сомнений: он был человеком Вопроса, а не Ответа – и этим молод в свои невозможные 90 лет... Пожалеет же его врагов, чьи имена уже стерлись в истории, и простим кое-кого из предавших его друзей, ибо далеко не все они ведали, что творили. И воздадим должное всем, кто любил Режиссера и помогал ему, кто остался верен ему на всю жизнь.

Театральная Украина сегодня с Вами, собравшимися почтить благословенную память Анатолия Васильевича Эфроса и Натальи Анатольевны Крымовой, вместе они – единое целое, люди совести и терзаний, действия и надежды, поиска и пробы, любви и человечности!»

После завершения церемонии Дмитрий Крымов и присутствующие представители творческой интеллигенции Харькова сфотографировались на память около дома Анатолия Эфроса.

На следующий день состоялась памятная встреча Дмитрия Крымова с педагогами и студентами творческих вузов, которая проходила на базе театрального отделения Университета искусств имени И. Котляревского. Во время дискуссии о путях развития современного театра студенты, в частности воспитанники Харьковской государственной академии культуры, задавали вопросы Дмитрию Крымову о современной режиссуре, о его методе работы с актерами, о его понимании, что такое художественный образ спектакля... Ответы на некоторые вопросы прилагаются ниже:

Студенты:

– Расскажите о впечатлениях от вчерашней встречи. Какие чувства Вы испытываете?

Дмитрий Крымов:

– Вчера присел на скамейку около дома, где жил отец, и у меня появилось такое чувство, что я имею право там сидеть. Возможно, это из-за доски, которая теперь установлена в этом доме. Не представляю, чтобы сегодня в Москве украинскому режиссеру открыли доску?! Даже если бы он родился в

Москве! А вы этого добились, и руководство города вас поддержало. Я благодарен харьковчанам.

Студенты:

– Вы закончили сценографический факультет театрального института. Как произошел переход от сценографии к режиссуре?

Дмитрий Крымов:

– Переход к режиссуре был случайным. Я любил сценографию и поэтому занимался ею очень много и, наверное, успешно. Наши учителя, были очень сильной когортой художников. Возможно, это были самые лучшие сценографы во всем мире. С нами они вели себя как старшие друзья. Поэтому у нас, молодых людей, было чувство, что мы существуем в одной команде...

Студенты:

– Каким методом Вы пользуетесь при работе с актером?

Дмитрий Крымов:

– Мы недавно ставили пьесу Островского «Поздняя любовь». Я взял студентов-актеров с курса, на котором преподаю, но которые занимаются не в моей творческой мастерской. В процессе репетиции я объяснял им, что от них хочу. Иногда злился. Десять раз повторял, показывал. Было непросто донести до них то, что я задумал. Не то чтобы они меня не понимали, просто очень трудно было прорваться через их восприятие событий, через их «нормальность» существования в предлагаемых обстоятельствах пьесы. Я хотел, чтобы в спектакле все было «ненормально», а они привыкли к «нормальному», бытовому общению на сцене. А для меня возведение «нормального» в степень – это и есть самое интересное в сценической практике. Интересна та степень, в которую возведешь, образ, создавая его на основе глубокого проникновения в материал пьесы. Я делал спектакль по Островскому так, чтобы люди в зрительном зале «вздрыгнули» от необычной реакции на события и на поведения героев, чтобы зрители поняли, что это не про «дядю с бородой», а про нас. Смешно и страшно, как мы живем! Я спектакль делал «на грани», имея в виду сегодняшние отношения наших стран. Я думал, неужели не смогу сделать такой спектакль, чтобы все поняли, как я к этому отношусь. Compliment, который я получил от зрителей после премьеры, – это «хороший, хороший спектакль».

В заключении творческой встречи был показан документальный фильм об Анатолии Эфросе, сделанный специально к его юбилею студенткой театрального факультета ГИТИСа, выпускницей высшей школы телевидения при МГУ – Елизаветой Кишишевой.

*Материалы подготовил
Сергей Иванович Гордеев,
заведующий кафедрой режиссуры ХГАК,
заслуженный деятель искусств Украины, кандидат искусствоведения, профессор*

В ГОСТЯХ У БІБЛІОТЕКИ ХДАК

У червні 2015 р. Харківська державна академія культури отримала ліцензію на надання освітніх послуг із підвищення кваліфікації за спеціальністю «Книгознавство, бібліотекознавство і бібліографія». Курси з підвищення кваліфікації організовано на базі Центру безперервної освіти ХДАК. Їх навчальний план передбачає ознайомлення працівників бібліотек із інноваціями в теорії, організації, методиці та технологіях бібліотечно-інформаційної діяльності.

У грудні минулого року перша група бібліотекарів наукових бібліотек вищих навчальних закладів м. Харкова – Національного аграрного університету ім. В. В. Докучаєва, Державного університету харчування і торгівлі, Національного аерокосмічного університету ім. М. Є. Жуковського, Національного університету цивільного захисту України, Національного технічного університету сільського господарства ім. П. Василенка – два тижні проходила стажування в стінах вишу, який є фундатором вищої бібліотечної освіти в Україні. Для слухачів курсів це було особливо цікаво й корисно, адже вони багато років пропрацювали в бібліотеках вищих навчальних закладів Харкова, але вищої бібліотечної освіти не мають. Це було знайомство з вищим, знайомство з висококваліфікованими викладачами — представниками Харківської бібліотечної школи, здобутки якої відомі далеко за межами України.

Перед складанням комплексного іспиту бібліотекарі завітали до своїх колег у бібліотеку ХДАК, яка має давню історію, свої традиції, але намагається у своїй діяльності йти в ногу з часом. Тут відбувся круглий стіл на тему «Трансформація функцій бібліотек в умовах інформатизації суспільства». Гостей привітала директор бібліотеки **Тетяна Олександрівна Шикаленко**, яка наголосила на важливості теми заходу та закликала обмінятися досвідом роботи.

Про видавничу діяльність як одну з важливих функцій інформаційно-бібліографічного відділу бібліотеки

ХДАК, зокрема про особливості випуску біобібліографічних покажчиків у серії «Видатні педагоги ХДАК», розповіла провідний бібліограф бібліотеки **С. В. Євсєнко**. Було представлено 2 віртуальні виставки, присвячені керівникам академії – ректору ХДАК **В. М. Шейку** та проректору з наукової роботи ХДАК **Н. М. Кушнарєнко**, – як інноваційні форми біобібліографічних покажчиків.

Книжкові виставки в бібліотеках завжди виконували виховну функцію. На сьогодні вони все частіше перемищуються у віртуальний простір. Про особливості віртуальних виставок бібліотеки ХДАК, методику їх створення та плани на майбутнє розповів співробітник бібліотеки, молодий спеціаліст **В. Скрипник**.

Про роль бібліотеки як надійного джерела інформації розповіла провідний бібліотекар ХДАК, кандидат наук із соціальних комунікацій **Н. А. Коржик**. Вона познайомила присутніх ще й із особливостями проведення літературних вечорів зі студентами нашої Alma mater.

Гості також поділилися досвідом щодо інноваційних процесів у своїх бібліотеках.

До того ж співробітниками інформаційно-бібліографічного відділу була організована виставка власної видавничої продукції (30 бібліографічних, біобібліографічних покажчиків та дайджестів), довідкових та методичних матеріалів на допомогу бібліотечним фахівцям.

Т. О. Шикаленко, підбиваючи підсумки заходу, подякувала всім за участь і відповіла на численні запитання колег. У цілому ж круглий стіл із елементами бенчмаркінгу (виявлення, дослідження, запозичення й адаптації передового досвіду бібліотек із метою розвитку) виявився дуже корисним для всіх його учасників.

С. В. Євсєнко,
провідний бібліограф бібліотеки ХДАК

МИ ПРО ЦЕ ЗНАЄМО

БЕРЕЗЕНЬ – під знаком ШЕВЧЕНКА:
презентація шеститомної «Шевченківської енциклопедії»

ВІД РЕДАКЦІЇ. *Березень традиційно проходить в Україні під знаком Шевченка. 9 березня 2016 року виповнюється 202 роки від дня народження великого Кобзаря. Шевченківські дні – це і численні літературно-мистецькі вечори, і вручення державних нагород, і урочистості на різних рівнях, і численні публікації щодо вшанування пам'яті Тараса Григоровича. Про один із таких науково-творчих заходів ми й інформуємо наших читачів.*

У Національному музеї Т. Шевченка 18 лютого відбулася презентація «Шевченківської енциклопедії» в шести томах (2012–2015) за участі голови редакційної колегії, директора Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка Національної академії наук України, академіка НАН України **М. Жулинського**, колективу науково-видавничого проекту на чолі із доктором філологічних наук **В. Смілянською**, а також відомих науковців і письменників. Над виданням шевченкознавці працювали понад 20 років – ще від початку 1990-х, коли

було укладено реєстр запланованих статей. Особливо інтенсивно робота розгорнулася в останнє десятиріччя перед 200-літнім ювілеєм від дня народження поета.

Микола Жулинський: «Певні труднощі викликала підготовка статей, присвячених образотворчій спадщині митця. Це величезний масив творів – збереглося понад 800 закінчених робіт. Шевченка ще досі належно не оцінено і фахово не осмислено саме як художника, тому в енциклопедії запропоновано детальний розгляд особливостей його мистецького доробку».

Видання у продаж не надходить, а розподіляється серед бібліотек і окремих організацій. Наклад кожного тому – 2000 примірників.

«Шевченківська енциклопедія» містить 6307 статей різного обсягу – від короткої довідки до розлогого монографічного нарису, 5800 ілюстрацій, із яких 453 – на кольорових вклейках. Загальний обсяг становить 5360 сторінок (646 обліково-видавничих аркушів).

Виртуальные выставки как инновация БИБЛИОТЕКИ АКАДЕМИИ КУЛЬТУРЫ

Объектами инноваций в библиотеке являются как технологические процессы, так и продукты, и услуги. Использование мультимедийных технологий позволяет внедрить новшество в традиционную деятельность библиотеки – выставочную. Яркий пример этому – виртуальные выставки, появившиеся около 10 лет назад и получившие широкое распространение в работе научных и вузовских библиотек.

На сегодняшний день нет единого определения понятия «виртуальная выставка». На наш взгляд, более точным является определение, которое позиционирует этот феномен как новый, многофункциональный информационный ресурс, предоставляющий широкому кругу пользователей возможность повысить эффективность поиска необходимой информации (тексты, графика, аудио, видео).

Библиотековеды указывают на неоспоримые преимущества виртуальных выставок в отличие от традиционных: время их проведения неограничено – они доступны для читателя днем и ночью.

Подходы к организации виртуальных выставок весьма разнообразны: от уже ставшей традиционной, консервативной формы – изображение обложек книг и аннотаций изданий – до анимационного путешествия в мир книги. На выставках последнего типа помещается подробная информация об авторах, художниках, списках литературы, дополнительная информация с других сайтов.

Концепция виртуальных выставок в библиотеке Харьковской государственной академии культуры находится в процессе становления. Вдохновившись опытом библиотеки ХНУРЭ, мы научились создавать виртуальные выставки в таких программах как: CALAMEO, Adobe InDesign, Microsoft PowerPoint и Windows Movie Maker.

На сайте библиотеки виртуальные выставки размещаются с 2014 г. Сначала они представляли собой изображения книжных обложек и аннотации к изданиям. В настоящее время с их помощью мы информируем пользователей о значительных событиях, происходящих в академии, о юбилеях как преподавательского состава, так и известных творческих людей: «Виставка, присвячена 25-річчю перебування на посаді ректора Василя Миколайовича Шейка» (<http://ru.calameo.com/read/00330717134d39d8b7879>), «Авторитетна постать вітчизняної науки: до дня народження Наталі Миколаївни Кушнарєнко» (https://vk.com/video141348692_171692928), «Багатогранна творчість генія У. Шекспіра» (<http://ru.calameo.com/read/0033071710b0e91a90a73>), «Декоративно-прикладне мистецтво співробітників ХДАК» (<http://ru.calameo.com/read/0046468328cf6887aba69>), «Люди́ла Марковна Гурченко – королева карнавальної ночі!» (https://vk.com/video141348692_171692928).

Все эти виртуальные выставки основаны на совокупности библиографических описаний и разнообразном иллюстративном материале (портреты, фотографии, репродукции картин). Задача такой демонстрации – осведомить пользователей библиотеки о жизни и творчестве юбиляра.

Особое внимание уделяется дизайнерским решениям: с помощью цвета, графики, анимации появляется возможность создать настроение, привлечь внимание, подчеркнуть и выделить важные моменты. Использование анимационных заставок помогает сделать виртуальную выставку живой и динамичной.

Перспективы дальнейшего развития виртуальных выставок в библиотеке ХГАК мы видим в следующем: особое внимание будет обращено на интерактивность, так как наша задача – эмоционально, интеллектуально привлечь и вовлечь читателя в мир книги, а без обратной связи это невозможно. Сейчас есть такая форма, как гостевая книга, но более перспективными для читателей являются виртуальные конференции и форумы.

Наш проект находится в стадии эксперимента, поиска как программных, мультимедийных средств разработки виртуальных выставок, так и форм, видов новшеств, которые позволят наиболее эффективно реализовать задачи выставочной работы, а не сводиться только к внедрению информационных технологий.

В подготовке виртуальных выставок принимают участие библиотекари отдела комплектования и научной обработки документов, отдела обслуживания и информационно-библиографического отдела. Они подбирают литературу для экспозиции, продумывают ее структуру.

В заключении хочу заметить, что процесс создания электронной книжной выставки требует высокой профессиональной подготовки библиотекарей, участия сотрудников смежных отделов и хорошей материально-технической базы библиотеки.

Владимир Скрипник
(2 курс, ф-т социальных коммуникаций, БИБ)

З музикою в серці, або наша подорож до Дніпродзержинська

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Академічний хор Харківської державної академії культури (художній керівник – завідувач кафедри хорознавства та хорového диригування, кандидат мистецтвознавства **В'ячеслав Геннадійович БОЙКО**) продовжує традицію відвідувати зі своїм різнобарвним репертуаром музичні навчальні заклади нашої країни. Нещодавно відбувся концерт, який проходив у Дніпродзержинському обласному музичному училищі (на сьогодні – коледжі). Цей навчальний заклад пов'язує з Академією культури багаторічна творча співпраця і дружба. Чимало вихованців коледжу продовжували і продовжують сьогодні музичну освіту в нашій Альма матер, а серед його педагогів – чимало випускників ХДАК. Своїми незабутніми враженнями щодо подорожі до Дніпродзержинська діляться безпосередні учасники святкового музичного дійства – **Вікторія ТАРАСЕНКО та Олександр ОСАДЧИЙ** – студенти 3 курсу хорового відділення:

– Був прохолодний та трохи дощовий ранок... Ми поспішали до Органного залу обласної філармонії, біля якої на нас уже чекав теплий та комфортабельний автобус маршрутом «Харків – Дніпродзержинськ».

Наша творча подорож розпочалася о пів на сьому. Майже одразу нами оволодів сон, і ми десь півтори-дві години дрімали до першої зупинки. Потім збадьорилися і в дружній розмові незчулися, як швидко доїхали до пункту призначення.

Нас дуже тепло і привітно зустріла директор Дніпродзержинського музичного коледжу – **Ірина Великодна**. Після смачного обіду ми поспішили до актового залу, щоб «розспівати голоси» перед концертом. Під час розпіву раптово погасло світло, і всі хористи проявили креативність та продовжили репетицію під світло мобільних телефонів. Незважаючи на емоційно-напружений стан, внутрішні хвилювання, ми перебували у святковому настрої. За півгодини хор ХДАК стояв на сцені перед численною глядацькою аудиторією, яка очікувала від концерту чогось особливого, грандіозного, неперевершеного.

Свою концертну програму наш колектив розпочав із твору видатного російського майстра вокальних шедеврів, композитора **О. Гречанінова**, виконавши один із номерів циклу «*Страстная седмица*». Ця композиція справила на слухачів величезне враження, зал захоплено аплодував. Наступний музичний твір – відома колискова з опери американського композитора **Д. Гершвіна** «*Порги и Бес*» у виконанні хору у його

солістки (дипломантки міжнародного конкурсу **Ксенія Бахрідінової**) – просто підкорив зал. Не менший успіх мали в слухачів також аранжування української народної пісні «*На вулиці скрипка грає*», завзятий хоровий твір **Г. Свиридова** («*Стрекотуня-белобока*»), проникливий і драматичний «*Реквієм*» **Д. Верді**, життєстверджуюча композиція з «*Книги канцон*» – «*Благословим любов*» **Ю. Фаліка** та інші номери. Потім «на біс» наш академічний хор ще раз виконав уподобану слухачській аудиторії колискову з опери **Д. Гершвіна**. Публіка була в захваті.

Після бурхливих оплесків ми зайняли місце в залі, а на сцену вийшли господарі – камерний хор «*Cantabile*» Дніпродзержинського музичного коледжу під керівництвом **Євгенії Дерев'ягіної**. Колектив виконав два духовні твори – «*Отче наш*» **М. Леонтовича** та уривок із «*Літургії Св. Іоанна Златоуста*» **К. Шведова**. Після професійного вокального виконання, сповненого неповторною мелодійністю та глибиною почуттів, **В'ячеслав Геннадійович Бойко** як метр хорового мистецтва прямо зі сцени дав своєрідний майстер-клас усім присутнім: розповів про своє бачення музики, що щойно звучала і на почуттєвому рівні передавала різнобарвні картини – свіжого весняного ранку, легкого суму осіннього листопаду, співу птахів....

Завершився цей чудовий вечір щирою вдячністю директора коледжу **Ірини Великодної**. А сюрпризом для всіх присутніх стало виконання нашим харківським академічним хором (прямо з зали) «*Многая літа*» – на честь гостинних господарів.

Глядачі пішли додому з гарним настроєм та незабутніми емоціями, а ми, втомлені та щасливі, чекали на водія автобусу, який мав відвезти нас до рідного Харкова.

«Бурсацький узвіз»,
газета для студентів
і співробітників ХДАК

Засновник – колектив
Харківської державної
академії культури.

Газета зареєстрована в
Головному управлінні юстиції
у Харківській області.

Свідоцтво:

ХК №1520-261 Р

від 12.05.2009 року

Адреса редакції: 61993,

м. Харків, Бурсацький узвіз, 4,

Тел.: 731-32-82; 771-04-30

Тираж – 200 примірників

Видавець – ХДАК

Керівник проекту:

Н. М. Кушнарєнко

Головний редактор:

І. А. Куриленко

Редакційна рада: **О. М. Білик,**

К. Демченко, Д. Ічетовкін,

А. Перевозник.

Комп'ютерна верстка та
дизайн А. Гончар